

Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Warszawskie Zakłady Budowy Urządzeń Przemysłowych” (Monitor Polski Nr. A—32, poz. 464) przejmą protokólnie według stanu na dzień 1 stycznia 1949 r. przedsiębiorstwa państwowe wyodrębnione pod nazwą: „Warszawskie Zakłady Kotlarско-Mechaniczne” w Warszawie, „Łódzka Fabryka Maszyn” w Łodzi i „Łódzka Fabryka Urządzeń Maszynowych” w Łodzi, utworzone zarządzeniami Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 września 1948 r. wydanymi w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania (Monitor Polski Nr. A-83, poz. 810, 820, 832) wraz z ich aktywami i pasywami.

§ 2. Uchyla się zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 września 1948 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: „Warszawskie Zakłady Kotlarско-Mechaniczne”, „Łódzka Fabryka Maszyn” i „Łódzka Fabryka Urządzeń Maszynowych” (Monitor Polski Nr. A-83, poz. 810, 820, 832).

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU w/z E. Szyr
Podsekretarz Stanu
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski
PREZES CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA w/z S. Jedrychowski
Wiceprezes

476.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU z dnia 21 kwietnia 1949 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem „Fredan” Sp. z ogr. odp. dawn. „Beskid” w Cieszynie.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 roku w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz.U.R.P. Nr. 49, poz. 437) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 roku (Dz.U.R.P. Nr. 110, poz. 976), oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 roku (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 21 kwietnia 1949 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: „Fredan” Sp. z ogr. odp. dawn. „Beskid” w Cieszynie.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Krakowskiemu Zakładowi Wytwarzania Papieru — Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione z siedzibą w Krakowie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniem dekretu z dnia 16 grudnia 1918 roku w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.
MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU E. Szyr
Podsekretarz Stanu

477.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO z dnia 6 maja 1949 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem „Lubelska Wytwórnia Narzędzi inż. M. Wolski” w Lublinie.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 roku w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz.U.R.P. Nr. 49, poz. 437) i art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 roku (Dz.U.R.P. Nr. 110, poz. 976), oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 roku (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 546) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 6 maja 1949 roku przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem „Lubelska Wytwórnia Narzędzi inż. M. Wolski” w Lublinie przy ul. Kawiej Nr 14.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejsowego w Lublinie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 roku w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.
MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński

478.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO z dnia 6 maja 1949 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego

go nad przedsiębiorstwem „Lubelskie Zakłady Mechaniczne „Lechia” w Lublinie.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 roku w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz.U.R.P. Nr. 49, poz. 437) i art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 roku (Dz.U.R.P. Nr. 110, poz. 976), oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 roku (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 546) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 6 maja 1949 roku przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem „Lubelskie Zakłady Mechaniczne „Lechia” w Lublinie przy ul. 1-go Maja Nr 25.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejsowego w Lublinie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 roku w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.
MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO E. Stawiński

479.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO z dnia 4 maja 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie sposobu rozliczania się młynów z otrzymanego do przemiału zboża.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Ministrów: Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 28 września 1948 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu o przemiale zbóż (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 377) oraz art. 21 ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o zmianie organizacji naczelnych władz gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 43) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się dwa rodzaje przemiału: gospodarczy oraz handlowy. W rozumieniu niniejszego zarządzenia przemiał gospodarczy jest to przemiał na zlecenie producenta rolnego, zaś przemiał handlowy jest to przemiał na zlecenie Polskich Zakładów Zbożowych.

§ 2. Standarty zboża i produktów przemiału głównych i ubocznych określają załączniki 1 i 2 niniejszego zarządzenia.

§ 3. Przy przemiale gospodarczym zboża do 17% wilgotności i do 5% zanieczyszczenia ustala się następujące rozliczenie młyna z dostawcą zboża:

- 1) Młyn przyjmuje do przemiału zboże niestandardowane i oddaje po przemiale tego zboża produkty główne i uboczne niestandardowane,
- 2) Młyn winien wydać za 100 kg przyjętego do przemiału zboża:
  - a) przy przemiale żyta na mąkę 65%: 65 kg. mąki I gat. (od 0 do 65), 7 kg. mąki II gat. (pośledniej od 65—72) oraz 25 kg. otrąb lub 65 kg. mąki i 32 kg. otrąb,
  - b) przy przemiale żyta na mąkę 82%: 82 kg. mąki i 15 kg. otrąb,
  - c) przy przemiale żyta na mąkę 97%: 97 kg. mąki,
  - d) przy przemiale pszenicy na mąkę 50%: 50 kg. mąki I gat. (od 0 do 50), 22 kg. mąki II gat. (od 50 do 72) oraz 25 kg. otrąb,
  - e) przy przemiale pszenicy na mąkę 67%: 67 kg. mąki I gat. (od 0 do 67), 5 kg. mąki II gat. (od 67 do 72) oraz 25 kg. otrąb lub 67 kg. mąki i 30 kg. otrąb,
  - f) przy przemiale pszenicy na mąkę 72%: 72 kg. mąki oraz 25 kg. otrąb,
  - g) przy przemiale pszenicy na mąkę 97%: 97 kg. mąki.
- 3) Młyn może nie przyjmując do przemiału zboża o wilgotności powyżej 17% wzgl. o zanieczyszczeniu ponad 5%, w czym do 1% zanieczyszczeń mineralnych.

Przy przyjęciu przez młyn do przemiału zboża o wilgotności powyżej 17% wzgl. zanieczyszczeniu powyżej 5% — następuje porozumienie odnośnie rozliczenia ilościowego.

§ 4. Przy przemiale handlowym ustala się następujące rozliczenie młyna z dostawcą zboża:

1. Młyn przyjmuje do przemiału zboże standaryzowane i oddaje po przemiale standaryzowane główne i uboczne produkty przemiału.
2. Młyn winien wydać za 100 kg. przyjętego do przemiału zboża:
  - a) przy przemiale żyta na mąkę 65% nie mniej niż 65 kg. mąki I gat. (od 0 do 65), nie więcej jak 7 kg. mąki II gat. (pośledniej — od 65—72) oraz nie mniej od 25 kg. otrąb,
  - b) przy przemiale żyta na mąkę 82%: nie mniej niż 82 kg. mąki i nie więcej od 15 kg. otrąb,
  - c) przy przemiale żyta na mąkę 97%: 97 kg. mąki.

- d) przy przemiale pszenicy na mąkę 50%: ogółem 72 kg. mąki, z czego 50 kg. mąki I gat. (od 0 do 50), 22 kg. mąki II gatunku (od 50—72) oraz 25 kg. otrąb,
- e) przy przemiale pszenicy na mąkę 67%: nie mniej niż 67 kg. mąki I gat. (od 0 do 67), nie więcej niż 3 kg. mąki II gat. (od 67 do 72) oraz nie mniej jak 25 kg. otrąb, lub też nie mniej niż 67 kg. mąki i nie więcej niż 30 kg. otrąb,
- f) przy przemiale pszenicy na mąkę 72%: nie mniej niż 72 kg. mąki oraz 25 kg. otrąb,
- g) przy przemiale pszenicy na mąkę 97%: 97 kg. mąki.

Normy powyższe odnoszą się do przemiału przy maksymalnej dopuszczalnej granicy rozkurzu 3%. Przy rozkurzu niższym niż 3% ulegają odpowiedniemu powiększeniu ilości wydawanych otrąb.

§ 5. W przypadku dostarczenia do przemiału handlowego zboża niestandardowanego, a w szczególności zawierającego powyżej 15,5% wilgotności wzgl. o zanieczyszczeniu wyższym niż 3%, młyn obowiązany jest doprowadzić takie zboże do norm standardowych i może z tego tytułu potrącić z wagi przemielonego zboża:

1. przy wilgotności zboża: od 16% do 16,5% — 1% wagi zboża, przy wilgotności zboża: od 16,5 do 17% — 2% wagi zboża, przy wilgotności powyżej 17% odlicza się za każdy % nadmiaru wilgotności ponad normę standardową — 1,3% wagi zboża.

2. Przy zanieczyszczeniu wyższym od 3% odlicza się za każdy % nadmiaru zanieczyszczenia: od 3 do 5% po 1,2% wagi zboża, powyżej zaś 5% zanieczyszczenia po 1,4% wagi zboża.

3. Za nadmiar domieszek ponad ilości dopuszczalne podane w normach standardowych:

- a) w życie — jęczmienia,
- b) w pszenicy — żyta i jęczmienia,

młyn może potrącić za każdy % nadmiaru domieszek: do 10%—0,3% wagi zboża, powyżej zaś 10%—0,5% wagi zboża.

4. Za doprowadzenie zboża do norm standardowych młynowi przysługuje prawo pobrania wynagrodzenia w wysokości poniesionych kosztów.

§ 6. Określenie jakości zboża (wilgotność, zanieczyszczenia, domieszki) może nastąpić na podstawie analizy, dokonanej w młynie, z zgodą zleceńodawcy. W wypadku braku zgody o jakości zboża rozstrzyga orzeczenie laboratorium właściwej Giełdy Zbożowo-Towarowej. Koszty analizy ponosi zleceńodawca. Próby zboża pobierają za zgodą zleceńodawcy młyn — a w braku zgody — przysięgli próbnicy Giełdy Zbożowo-Towarowej.

§ 7. W przypadku, gdy wydawane przez młyn główne i uboczne produkty przemiału zawierają powyżej 15,5% wilgotności, młyn obowiązany jest udzielić odbiorcy bonifikaty w wysokości 1,1% za każdy procent nadmiaru wilgotności ponad 15,5%, przy czym młyn obowiązany jest na etykiecie na opakowaniu zaznaczyć, iż produkt jest niestandardowy i zawiera powyżej 15,5% wilgoci.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

Tadeusz Dietrich
K. Dąbrowski

MINISTER SKARBU

Załącznik Nr. 1 do Zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dn. 4 maja 1949 r.

Standardy zboża przemiałowego
Z y t o

- 1. Wygląd: naturalny t. j. typowy dla poszczególnego gatunku i odmiany, o żywym połysku.
- 2. Zapach: naturalny, niestęchły, niespleśniały, bez obcych zapachów.
- 3. Stan ziarna: zdrowe, suche, niezagrane, normalnie doczyszczane, nieporażone pleśnią, porażenie sporyszem dopuszczalne do 0,1%.
- 4. Waga: jednego litra nie mniej niż 700 gramów.
- 5. Zawartość wilgoci: nie więcej niż 15,5%.
- 6. Zanieczyszczenie ogólne: nie większe niż 3%, w tym: części mineralnych nie więcej niż 0,5%, szkodliwych chwastów nie więcej niż 0,5%, obcych ziarn t. j. owsa, bobiku, groszku i t. p. nie więcej niż 2%. Zawartość obcych ziarn uprawnych (pszenica nie zalicza się do obcych ziarn) oraz uszkodzonych i porośniętych nie może przekraczać 3%, z tym, że zawartość obcych ziarn wraz z zanieczyszczeniem nie może przekraczać łącznie 5%.

P s z e n i c a

- 1. Wygląd: naturalny o żywym połysku.
- 2. Zapach: normalny, niestęchły, niespleśniały, bez obcych zapachów.
- 3. Stan ziarna: zdrowe, suche, niezagrane, normalnie doczyszczane (porażenie śniecią cuchnącą dopuszczalne do 0,1%).
- 4. Waga: jednego litra nie mniej niż 745 gramów.
- 5. Zawartość wilgoci: nie więcej niż 15,5%.

- 6. Zanieczyszczenia ogólne: nie większe niż 3%, w tym: części mineralnych nie więcej niż 0,5%, szkodliwych chwastów nie więcej niż 0,5%, obcych ziarn nie więcej niż 2%. Zawartość obcych ziarn uprawnych oraz uszkodzonych i porośniętych nie może przekraczać 3%.

J ę c z m i e ń

- 1. Wygląd: naturalny o żywym połysku.
- 2. Zapach: normalny, niestęchły, niespleśniały, bez obcych zapachów.
- 3. Stan ziarna: zdrowe, suche, niezagrane, normalnie doczyszczane.
- 4. Waga jednego litra nie mniej niż 650 gramów.
- 5. Zawartość wilgoci: nie mniej niż 15,5%.
- 6. Zanieczyszczenie ogólne: nie większe niż 3%, w tym: części mineralnych nie więcej niż 0,5%, szkodliwych chwastów nie więcej niż 0,5%, obcych ziarn nie więcej niż 2%. Zawartość obcych ziarn uprawnych oraz uszkodzonych i porośniętych nie może przekraczać 4%.

O w i e s

- 1. Wygląd: naturalny o żywym połysku.
- 2. Zapach: normalny, niestęchły, niespleśniały, bez obcych zapachów.
- 3. Stan ziarna: zdrowe, dojrzałe, niezagrane, normalnie doczyszczane, nieporażone pleśnią.
- 4. Waga: jednego litra nie mniej niż 490 gramów.
- 5. Zawartość wilgoci: nie więcej niż 15%.
- 6. Zanieczyszczenie ogólne: nie większe niż 3%, w tym: części mineralnych nie więcej niż 0,5%, szkodliwych chwastów nie więcej niż 0,75% (w czym życie najwyższej do 0,5%), obcych ziarn nie więcej niż 1,75%. Zawartość obcych ziarn uprawnych oraz uszkodzonych i porośniętych nie może przekraczać 3%.

P r o s o

- 1. Wygląd: naturalny z odcieniami w zależności od gatunków.
- 2. Zapach: normalny, niestęchły, niespleśniały, bez obcych zapachów.
- 3. Stan ziarna: zdrowe, dojrzałe, niezagrane, niespleśniałe, normalnie doczyszczane.
- 4. Waga: jednego litra nie mniej niż 650 gramów.
- 5. Zawartość wilgoci: nie więcej niż 15%.
- 6. Zanieczyszczenie ogólne nie większe niż 3%.
- 7. Zawartość obcych ziarn nie więcej niż 5%, ziarn uszkodzonych i porośniętych nie więcej niż 10%.

G r y k a

- 1. Wygląd: naturalny.
- 2. Zapach normalny, niestęchły, niespleśniały, bez obcych zapachów.
- 3. Stan ziarna: zdrowe, dojrzałe, niezagrane, niespleśniałe, normalnie doczyszczane.
- 4. Waga: jednego litra nie mniej niż 600 gramów.
- 5. Zawartość wilgoci: nie więcej niż 15%.
- 6. Zanieczyszczenie ogólne nie większe niż 3%.
- 7. Zawartość ziarn obcych i niedojrzałych nie więcej niż 10%.

Załącznik Nr. 2 do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dn. 4 maja 1949 r.

Standardy produktów przemiału

I. Mąka żytnia

- 1. Barwa: jednolita od szarawej do białej z odcieniami w zależności od gatunku ziarna.
- 2. Zapach: normalny, świeży, niestęchły, niespleśniały, bez innych obcych zapachów.
- 3. Smak: właściwy dla poszczególnych gatunków mąki, niekwaśny, niegorzki.
- 4. Kwasowość: 7° (w zawiesinie).
- 5. Zawartość: kakału nie więcej niż 0,1%, sporyszu zaś nie więcej niż 0,01%.
- 6. Wilgotność: nie więcej niż 15%.
- 7. Normy techniczne:

	Zawartość popiołu w przel. na suchą substancję	Rodzaj i grub. przem.	
		Nr. sita	% pozost. max. na sitach
Mąka typu 65% I gat. (od 0—65)	od 0,72% do 0,88%	9xx	3%
„ „ „ II „ (od 65—72)	nie więcej 2,8 %	p a s t e w n a	
„ „ 82%	od 1,32% do 1,44%	7xx	10%
„ „ 97%	do 1,9 % do 2 %	14(drut)	8%

II. Mąka pszenna

- 1. Barwa: jednolita od jasnoszarej do białej z odcieniami żółtymi w zależności od gatunku ziarna.

- Zapach: normalny, świeży, niestęchły, niespleśniały, bez obcych zapachów.
- Smak: słodkawy, właściwy dla poszczególnych gatunków mąki, niekwaśny, niegorzki.
- Kwasowość: do 5° (w zawiesinie).
- Wilgotność: nie więcej niż 15%.
- Normy techniczne:

	Zawart. popiołu w przel. na such. substancję	Rodzaj i grub. przemiału		Przech. max. przez sito	Zawart. glutenu
		Nr. sita	max. pozost. na sitach		
Mąka typu 50% I gat. (od 0—50)	od 0,51% do 0,58%	5xx	3%	12xx 73%	25%
Mąka typu 50% II gat. (od 50—72)	od 1,2% do 1,45%	—	—	—	—
Mąka typu 67% I gat. (od 0—67)	od 0,63% do 0,74%	7xx	3%	12xx 74%	25%
Mąka typu 67% II gat. (od 67—72)	nie więcej niż 2,1%	pastewna		—	—
Mąka typu 72%	od 0,75% do 0,85%	7xx	3%	12xx 75%	25%
Mąka typu 97%	od 1,9% do 2%	14 drut	3%	—	18%

III. Kaszka manna

- Wygląd: jednolity, bez widocznych śladów części otrębowych.
- Zapach: świeży, niespleśniały, niestęchły, bez obcych zapachów.
- Smak: słodkawy, niegorzki, niekwaśny, nie trzeszczący w zębach.
- Kwasowość: do 2,5° (w zawiesinie).
- Wilgotność: nie więcej niż 14,5%.
- Normy techniczne:
  - zawartość popiołu w przeliczeniu na suchą substancję od 0,55% do 0,75% (w zależności od gatunku pszenicy, z której została wyprodukowana; manna z pszenic twardych będzie miała % popiołu większy, aniżeli z pszenic miękkich),
  - rodzaj i grubość przemiału: przejście przez sito Nr. 23 nie więcej jak 8%, przejście przez sito Nr. 38 nie więcej niż 2%.

IV. Kasza jęczmienna 63%

- Wygląd: jednolity, o barwie od szarawej do białej.
- Zapach: normalny, świeży, niestęchły, niespleśniały.
- Smak: właściwy, niegorzki, niekwaśny, nie trzeszczący w zębach.
- Wilgotność: nie więcej niż 15%.
- Normy techniczne:
  - zawartość mineralnych zanieczyszczeń nie może przekraczać 0,25%,
  - zawartość mąki w kaszy nie może przekraczać 2%,
  - zawartość ziarn nie w pełni obtuskanych nie może przekraczać 2,5%,
  - nie może zawierać śladów szkodników mącznych.

V. Kasza gryczana

- Wygląd: normalny.
- Zapach: świeży, niestęchły, niespleśniały.
- Smak: właściwy, niekwaśny.
- Wilgotność: nie więcej niż 14%.
- Normy techniczne:
  - ogólna ilość zanieczyszczeń nie może przekraczać 0,5%, w czym zanieczyszczeń mineralnych nie więcej niż 1%,
  - ziarn bitych, łamanych nie więcej niż 5%.

VI. Kasza jaglana

- Wygląd: jednolity o barwie żółtawej, formy okrągłej ziarenek.
- Zapach: świeży, niestęchły, niespleśniały.
- Smak: normalny, niegorzki, niekwaśny.
- Wilgotność: nie więcej niż 14%.
- Normy techniczne:
  - ogólne zanieczyszczenie (łuski i obce ziarna i t. p.) nie może przekraczać 2%, w tym części mineralnych nie więcej niż 0,1%,
  - ziarn bitych i połamanych, przechodzących przez sito z okrągłymi otworami o średn. 1,4 mm i pozostających na sicie o średnicy 1 mm — nie może być więcej niż 2%,
  - % siewki i mączki nie może przekraczać 2%,
  - kasza winna być wolna od szkodników mącznych.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 5 kwietnia 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o nadaniu statutu przedsiębior-

stwu państwowemu pod nazwą „DALMOR” — Połowy Dalekomorskie.

Na podstawie art. 3 ust. 1, dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 42) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwu Państwowemu pod nazwą „DALMOR” — Połowy Dalekomorskie — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione, zwane dalej „przedsiębiorstwo” — utworzonemu zarządzeniem Ministra Żeglugi z dnia 30 listopada 1948 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „DALMOR” — Połowy Dalekomorskie (Monitor Polski z r. 1949 Nr. A—23, poz. 365) nadaje się statut, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER ŻEGLUGI
MINISTER SKARBU

A. Rapacki
K. Dąbrowski
PREZES CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA
w/z St. Jędrzychowski
Wiceprezes

Załącznik do zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 5 kwietnia 1949 r.

STATUT

przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „DALMOR” — Połowy Dalekomorskie.

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą „DALMOR” — Połowy Dalekomorskie — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione, zwane dalej „przedsiębiorstwo”, utworzone zarządzeniem Ministra Żeglugi z dnia 30 listopada 1948 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania (Monitor Polski z 1949 r. Nr. A—23, poz. 365), działa na podstawie dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 42) oraz niniejszego statutu.

§ 2. Przedsiębiorstwo posiada osobowość prawną. Przewodzone jest w ramach narodowego planu gospodarczego, według zasad gospodarki handlowej, na podstawie planu finansowo-gospodarczego.

§ 3. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Świnoujściu. Tymczasową siedzibą jest m. Gdynia.

§ 4. Przedmiotem działania przedsiębiorstwa jest prowadzenie połowów dalekomorskich i związanych z tym warsztatów naprawczych i magazynów w zakresie taboru i sprzętu oraz zakładów utrwalających świeże ryby z połowów własnych, a także doraźna sprzedaż zagranicą ryb białych z połowów własnych.

ROZDZIAŁ II.

Władze przedsiębiorstwa.

§ 5. Przedsiębiorstwo podlega Ministrowi Żeglugi, który sprawuje nad nim nadzór i kontrolę.

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Żeglugi, składająca się z Dyrektora Naczelnego reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych Dyrektorowi Naczelnemu dwóch Dyrektorów.

§ 7. 1. Do ważności zobowiązań zaciąganych przez przedsiębiorstwo wymagane jest współdziałanie:

- dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

2. Przepisy powyższe nie uchybiają możliwości udzielania pełnomocnictw samodzielnych lub łącznych do dokonywania poszczególnych czynności prawnych lub czynności określonego rodzaju.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 nie dotyczą weksli, czeków, dokumentów stwierdzających zaciągnięcie lub udzielenie kredytu pieniężnego oraz udzielania pełnomocnictw do tych czynności. Powinny one być podpisywane przez dwie osoby wskazane w ust. 1, przy czym jedną z nich musi być osoba określona w § 8.

§ 8. Minister Żeglugi powierzy jednemu z dyrektorów lub pełnomocników handlowych kierownictwo finansowe, ustanawiając w razie potrzeby również innych pełnomocników, bądź do czasowego zastępowania kierownika finansowego, bądź do wykonywania określonych czynności wchodzących w zakres kierownictwa finansowego.

§ 9. 1. Niezależnie od odpowiedzialności Dyrektora Naczelnego kierownik finansowy odpowiedzialny jest za przestrzeganie przepisów normujących gospodarkę finansową przedsiębiorstwa, a w szczególności za stan księgowości, sporządzanie planu finansowego oraz za właściwe i terminowe sporządzanie bilansów i innych sprawozdań finansowych.